N°. 8. A°. 1839.

ARNHEMSCHE COURANT.

Zaturdag 12 Januarij.

CHINA.

Brieven uit Canton, van het begin van Augustus, melden, dat tegen het opium-rooken de volgende strafbepalingen afgekondigd zijn: » Na verloop van een jaar zullen allen, die nog opium rooken, bij de eerste overtreding met het woord *Ter-yer*, dat is rookbeef, op het voorhoofd gebrandmerkt en dan losgelaten worden; bij de tweede overtreding is de straf 100 stokslagen en drie jaren ballingschap; bij de derde wordt hun het hoofd afgehouwen. (*Allg. Zeit.*)

RUSLAND.

St. Petersburg, 29 *december*. Blijkens eene thans uitgekomen tabel zijn er in deze hoofdstad, gedurende 1837, onder de belijdenis van de Grieksche godsdienst 11,120 kinderen geboren, waaronder 2,707 onechte en 6 vondelingen. Het aantal der gestorvenen bedroeg 11,711, waaronder 4469 vrouwen. Er werden 1962 paren gehuwd.

— Eergisteren hadden wij hier eene koude van 11 graden. — Te Tobolsk was het in de dagen van 17 tot 19 november reeds zoo koud, dat 18 mannen en twee vrouwen, die zich naar hunne velden hadden begeven, bevroren zijn. (*Pr. St. Z.*)

ITALIE.

Pisa, 20 *dec.* Zes dagen geleden kwam de hertog *van Nemours* hier aan; zijn bezoek veroorzaakte echter niet die gelukkige uitwerking, welke men er van gehoopt had. De prinses is heden zeer ziek. (*Allg. Zeit.*)

Rome, 24 *dec.* Voor eenige dagen had er in het Vatikaan eene groote vergadering van kardinalen en hooge geestelijken plaats. De paus presideerde in persoon. Er moeten eenige gewigtige onderwerpen zoo wel van wetgeving als administratie ter sprake gebragt zijn; men verwacht de veranderingen dienaangaande in het volgende jaar. — Z. H. heeft het grootkruis der St. Gregorius-orde gezonden aan den generaal-majoor *von Fuchner*, die over de Oostenrijksche troepen in de roomsche legatien het bevel gevoerd had.

Rome, 27 *dec.* Naar men thans verneemt is de paus van zijne gezigtskwaal door doctor *Alertz* volkomen genezen. Ofschoon er uiterlijk niets te bespeuren was, moet de ziekte toch een zeer gevaarlijk karakter hebben gehad.

Turijn, 25 *dec.* Van de amnestie, welke de koning, in navolging der Lombardisch-Venetiaansche, zou hebben willen verleenen, hoort men niets meer. Bij een besluit van den 1sten october wordt er in het land eene nieuwe regterlijke organisatie ingevoerd, welke met de behoeften des volks en des tijds meer in verband staat. Het geheele land wordt daarbij in jurisdictiën verdeeld, geregelde regtbanken ingevoerd en alle exceptionele tribunalen afgeschaft. Sardinië en Piëmont bekomen een wetboek, dat voor allen gelijkheid voor de wet bepaalt, hetgeen hier te lande tot nog toe niet bestond, daar inzonderheid de adel groote voorregten had. Ook Savoje heeft wenschelijke veranderingen te wachten. *Allg. Zeit.*

Napels, 26 *dec.* Volgens een telegrafisch berigt uit Palermo, wordt de koning nog heden hier verwacht. De reden hiervan is de ziekte der prinsen, die de mazelen hebben. De koningin zou nog te Palermo blijven.

DUITSCHLAND.

Van den Mein, 1 *jan.* Wij vernemen thans met zekerheid, dat het plan van eene nieuwe Oostenrijksche geldleening, waaromtrent, eenigen tijd geleden, veel sprake was, opgegeven, misschien nooit ernstig gevormd is. De heer *Salomon v. Rotschild*, die, gelijk het heette, zich deswege naar Weenen begeven zou, zal den winter te Parijs doorbrengen. (*Schw. M.*)

— Uit Osnabruck schrijft men, dat de belangstelling bij de constitutiezaak dagelijks toeneemt. Een club, die uit zeer achtenswaardige burgers bestaat, heeft besloten aan den Hessischen vertegenwoordiger, *Glaubrecht*, die zich ten voordeele der grondwet uitliet, eene zilveren bocaal aan te bieden. (*Köln. Zeit.*)

PRUISSEN.

Magdeburg, 5 *jan.* Men meldt ons uit Aschersleben, dat in den morgen van den 2den dezer een onweder uit het Z. Z. W. over die stad trok, hetwelk zich, na eenige zwakke weerlichten, door eenen hevigen bliksemstraal, dien de donder onmiddellijk volgde, ontlastte. Het weerlicht sloeg in den toren der St. Stephans-kerk, en beschadigde eenige balken en de torenklok, zonder evenwel brand te veroorzaken. (*Magd. Z.*)

BIJZONDERE CORRESPONDENTIE. *Berlijn*, 5 *jan.* » In de Augsburger ... zult gij gezien hebben, dat de heer *von Kamptz* de ... betrekkelijk regtelijke hervormingen in de Rijnsche Rijnprovincie liegen, waarbij dan ook tevens de reden vermeld wordt, waarom er wel eene verandering in het opper-bestuur der justitie in die provincie zou kunnen plaats grijpen. Die verandering heeft plaats gegrepen. Wij hebben, van nu af, een slechts éénen minister van justitie, en de Rijnprovincie erlangt in de benoeming des heeren *Ruppenthal* tot hoofd der regtspleging aldaar, zeker den besten waarborg tegen die geruchten. Wat evenwel den brief in de *Allgemeine Zeitung* betreft, zoo is men hier vrij algemeen verwonderd over den wrevel van den toon van dit stuk. Het is eene regtvaardiging, tegenover de Rijnlanders, welke misschien niet volkomen ten regten tijde verschijnt, op een oogenblik, waarin de vervanging des ministers zoodig beoordeeld werd, en het publiek zelf zeer wel weet welke de eigenlijke redenen waren.

» Het staatsstuk, dat den laatsten dag des jaars 1838 van onze pers is gekomen, en waarin hoofdzakelijk de handelwijze der regering betrekkelijk den aartsbisschop van Posen geregtvaardigd wordt tegen de verwijten van den paus in zijne bekende tweede allocutie, wordt hier zeer verschillend beoordeeld. Slechts weinige stemmen, wel is waar, laken het stuk zelf, maar de late bekendmaking deszelven schijnt velen een groote misgreep; vooral daar de reden, die hiervoor in het stuk gegeven wordt, namelijk dat men nog steeds hoopte op een vergelijk met de pauselijke regering, thans nog voortduren zou, en men dus zou kunnen vragen, waarom het stuk dan in 't geheel verschenen is. De gematigde toon, die in het document blijkbaar heerscht, wordt geprezen; en het ware zeker te wenschen, dat in alles, wat van beide zijde ten aanzien dezer zaak openbaar gemaakt wordt, deze toon in acht genomen ware geweest; hoe veel had dan het licht niet gezien, wat de verbittering der gemoederen heviger en zoodoende de bereiking des doels, hetwelk de beide regeringen zich toch voorstellen, verzoening, moeijelijker heeft gemaakt.

» Ik verheug mij, van hier de tijding te kunnen bevestigen, welke gij onlangs uit 's Gravenhage aan uwe lezers mededeeldet, namelijk dat er onderhandelingen plaats hebben om den Hollandschen spoorweg tot aan de Pruissische grenzen te verlengen; intusschen betwijfelen sommigen of men dezerzijds wel de hand zou leenen, indien het veelvuldig ter sprake gebragte handelsverdrag *niet* tot stand kwam. In allen geval, dringt zich de overweging op, hoeveel hier te lande nog zoo veel voor ijzerbanen te wenschen overblijft. De baan van Berlijn naar Stettin, reeds sinds verscheiden jaren op het tapijt, en waaraan hoog geplaatste personen zich zeer laten gelegen liggen, moest tot de plannen behooren waarmede men zich zonder vertraging bezig houden zou; evenwel komt er bij al het heen en wederschrijven nog niets daadzakelijks tot stand, ja, het staat zelf te vreezen dat de reeds gevormde maatschappij zich weder ontbinden zal, hetgeen niemand meer verbliden zou dan Hamburg. Nogtans is de hoop geenszins ongegrond, dat de regering zelve verscheidene takken leggen zal, waaronder ook die naar Stettin zou kunnen behooren. Daarentegen is de baan van hier naar de Saksische grenzen eene vastbepaalde zaak, en de zekerste maatregelen worden daartoe reeds genomen.

» Een handelsverdrag tusschen Pruissen en de Vereenigde Staten werd reeds onder den vorigen president ter sprake gebragt, en ook door ons toenmalig ministerie gunstig opgenomen; de zaak is evenwel tot nog toe niet zoo ver gevorderd, dat er in de boodschap aan het congres gewag van kon worden gemaakt. Te regt vreest de liberale pers in Engeland groote nadeelen voor laatstgenoemden staat, als dit verdrag tot stand komt; in allen geval mag men hopen, dat deze overweging de Engelsche staatsmannen geneigder zal maken, om aan de wenschen der anti-graanwet-vereenigingen, en over het geheel aan die naar eene algemeene toepassing van het door *Huskisson* gelegde beginsel, gehoor te leenen.

» Voor eenigen tijd werd er door ons ministerie van binnenlandsche zaken eene wijziging der wet betrekkelijk de vrijheid van nijverheid beloofd. Men hoopt dat deze belofte in den loop van dit jaar zal worden vervuld.

» Het aantal der studenten aan onze universiteit is steeds toenemend. Het is echter opmerkelijk, dat er welligt aan geene hooge-school van Europa zooveel buitenlanders studeren als hier. Alle vakken zijn zoo uitnemend bezet en genieten zulke bijzondere bescherming van regeringswege, dat dit geenszins bevreemden moet. Intusschen blijft het immer waar, dat er voor de behoeften veel te veel gestudeerd wordt. Voor alle takken des bestuurs liggen er lijsten van personen, die verwachting op plaatsing hebben, en verscheidene derzelve zijn zoo talrijk dat er voor nieuwe aspiranten de eerste tien jaren volstrekt geen uitzigt is.

» Aan onze Noord-Oostelijke grenzen schijnen de maatregelen ... wel dezerzijds als van Russische zijde genomen ...

eenigzins te hebben beperkt. Onze grens-commissaris, de heer *Koch*, heeft zijn, naar men zegt permanent, verblijf van Memel naar Tilsitt verlegd.

» Zeer ontevreden is men hier over eenen staatkundigen dagbladschrijver, die de Belgische woelingen te baat genomen heeft om oude antipathiën tegen Frankrijk, die men zeer voegzaam en in het belang der beschaving kan laten rusten, weder aan te wakkeren. Geen verstandig mensch in Frankrijk gelooft dat de Rijngrens, welke *Napoleon* trok, ook weder daar te stellen is, en de regering denkt er volstrekt niet aan. Verscheen er echter weder een *Napoleon* op het tooneel, en vond hij het overige Europa even onvoorbereid als zijn voorganger, zoo zouden ook de gegrondste redeneringen tegen grens-uitbreidingen in rook vervliegen."

FRANKRIJK.

Parijs, 7 *januarij*. Heden hebben de beraadslagingen over het adres eenen aanvang genomen, en uit de talrijk opgekomen nieuwsgierigen, welke zich in de tribunes bevonden, bleek genoegzaam de levendige belangstelling, welke deze vergadering uit den aard der zaak aan allen moet inboezemen. Al de leden van het corps diplomatique, alsook de gezamenlijke ministers, waren daarbij tegenwoordig.

De heer *Liadières*, een der voorstanders van het ministerie, heeft het eerst het woord gevoerd, en, onder anderen, pogen aan te toonen, dat de regering steeds den constitutionelen weg gevolgd was, en niet dan de beginselen van den beroemden staatsman *Casimir Perier* in toepassing had willen brengen, die de waardigheid van Frankrijk niet stelde in schoonklinkende woorden, maar in de strenge uitvoering der tractaten. Hij noemde het ontwerp van adres eene hernieuwing van de daden, welke vroeger de staatsregelende vergadering hadden gekenmerkt, en heeft ten slotte verklaard, dat het ministerie, indien het voor den aanval der partijen moest bezwijken, de teugels van het bewind aan anderen zoude overgeven, met de voldoening van Frankrijk bevredigd en te Constantine het vaderland met roem overladen te hebben, als ook onder het bulderen van het kanon van St. Jean-d'Ulloa. (Levendige beweging.)

De heer *Guizot* betrad daarop het spreekgestoelte, en ving aan met te ontwikkelen wat men in het tegenwoordig geval door de coalitie te verstaan had, tot welke ook hij behoorde. Het was eene vereeniging van leden der kamer, overigens verschillende in denkwijze, maar daarin overeenstemmende, dat het tegenwoordige kabinet evenzeer rampzalig voor het land als voor den troon is. Elk hunner bleef voorts bij zijne eigene beginselen; hij zelf bleef tot de partij van het juiste midden behooren, en zijne eerste aanklagt was dat het ministerie de beginselen van het juiste midden had in de waagschaal gesteld, en de beloften niet was nagekomen, die het bij zijne optreding gedaan had. In de verwarring van het oogenblik was, zeide hij, eene staatkunde zonder beginselen, zonder leus, te voorschijn gekomen; men mogt het tegenwoordig kabinet dat der regeringloosheid noemen; regeringloosheid toch heerschte in het bestuur, in de kamers, in de verkiezingen, in het binnenlandsch beheer. De geheele taktiek van het ministerie bestond in verdedigenderwijze te handelen, een stelsel dat op den duur niet vol te houden is.

De spreker was, dus vervolgde hij, niet ernstig voor de prerogativen der kamers, noch voor die der kroon bezorgd, en vreesde evenmin voor opschudding of regeringloosheid van de zijde der bevolking. Maar dit was voor de veiligheid van het land niet genoeg. De zaken moesten, zoowel buiten- als binnenslands, goed bestuurd worden; de staatsmagten moesten zich onderling verheffen; hierin bestond de schoonheid van den vertegenwoordigenden regeringsvorm. Na dit denkbeeld nog nader uitgebreid te hebben, besloot de heer *Guizot* dus: » De hovelingen, mijne heeren, maken door hunne laagheid het ongeluk der troonen uit; zij doen alles om gunst en gezag te behouden. Laten wij alles met onafhankelijkheid verrigten, opdat de troon wel gediend worde. Het adres zegt dit duidelijk, ofschoon met bescheidenheid. Ik zal voor het adres stemmen."

Vervolgens heeft de graaf *Molé* het woord gevoerd, en een gunstig tafereel van den staat des lands voorgedragen, waaruit deze staatsman aanleiding nam, om zijn bestuur tegen de daartegen gerigte aanvallen te verdedigen.

Bij het vertrek van den post was de heer *Thiers* aan het woord, en beweerde, onder anderen, dat zijn tegenstand tegen de thans gevolgde staatkunde reeds was begonnen, toen hij nog zitting had in den raad van ministers. Hij gaf hoog op van de moeijelijkheden, welke zich met elken dag boven het hoofd der tegenwoordige ministers zouden zamenpakken.

— Tijdingen uit Pisa van den 1sten melden, dat aan de prinses *Maria* het laatste oliesel was toegedeeld; de hoop op haar behoud was opgegeven.

Parijs, 8 *januarij*. In de zitting van gisteren, hebben, behalve de reeds gemelde redenaars, ook nog de minister *de Montalivet* en de heer *de Passy* het woord gevoerd. De eerste heeft, onder anderen, hoog opgegeven van den moed, welken hij, en sommige zijner ambtgenooten, vroeger, toen het oproer zich stout in de straten van Parijs vertoonde, om de rust en orde van alle goede burgers in gevaar te brengen, hebben aan den dag gelegd, en verklaarde ten slotte, dat het tegenwoordige ministerie met niet minder standvastigheid de aanslagen der partijen zoude weten het hoofd te bieden, en steeds eene vreedzame, doch eervolle staatkunde in toepassing brengen.

De heer *de Passy*, daarentegen, heeft met zwarte kleuren het verderfelijke van het in stand houden van het ministerie, op de welvaart, en de waardigheid des lands, gepoogd te toonen. Volgens dezen spreker, vorderde de toekomst van Frankrijk dringend een vast en bekwaam bestuur.

In de zitting van heden, hebben de afgevaardigden de beraadslagingen over het ontwerp van adres voortgezet, en is daarbij het eerst het woord door den heer *Billault* gevoerd, die in eene uitgebreide redevoering al de bekende beschuldigingen tegen het Fransche ministerie weder op nieuw heeft opgehaald, en, onder anderen, de nederlagen herinnerd, welke de ministers, volgens den spreker, in de vorige zitting zouden geleden hebben. Ten slotte verklaarde hij, dat het meer dan tijd was, de waarheid aan den Koning te doen kennen.

Vervolgens heeft een der ministers, de heer *Martin*, het spreekgestoelte beklommen, en voornamelijk trachten aan te toonen de gevaarlijke strekking, welke in het bedoelde ontwerp bijna in elke zinsnede zoo duidelijk doorstraalt, en tevens den verkeerden weg, waarop de zoogenaamde coalitie de meerderheid der kamer wil brengen. De genoemde minister voorspelde daaruit niets dan onheilen voor het vaderland, en drukte de verwachting uit, dat de afgevaardigden dit adres niet met hun votum zullen bekrachtigen.

Na dezen redenaar, heeft de heer *Duvergier de Hauranne*, een der hoofden van de doctrinaire partij, zich doen hooren, en voornamelijk de onbekwaamheid van het tegenwoordig ministerie willen doen uitkomen. Volgens dezen afgevaardigde, hadden de ministers de theorie van het vertegenwoordigend stelsel in de toepassing geheel vervalscht, en waren zij niet langer bij magte om de teugels van het bewind te behouden.

Ten $4\frac{1}{2}$ ure duurde de vergadering nog voort.

BELGIE.

Brussel, 9 *januarij*. De *Indépendant* zegt: » Zoo op het oogenblik vernemen wij, dat de minister van oorlog aan alle burgerlijke en militaire autoriteiten, die zulks aangaat, heeft te kennen gegeven, dat de bevelhebbers der infanterie-, kavallerie- en artillerie-regementen, alsmede die der troepen van de genie, gemagtigd zijn om in de corpsen, onder hunne bevelen, alle jonge lieden op te nemen, die zich, het zij voor een jaar, het zij voor zoo lang de oorlog duurt, in dienst willen begeven."

Gent, 9 *januarij*. Men leest in den *Messager de Gand*, van heden, dat het verspreide gerucht, omtrent het door de Belgen arresteren van eenige Hollandsche officieren, die de Belgische grenzen zouden overschreden hebben, niet anders is, dat twee bewoners van Gent, die twee Hollanders, de een een scheepskapitein en de andere een koopman uit Goes, tot aan de Belgische grenzen willende vergezellen, het viertal reizigers, te Westkapelle aangekomen zijnde, door den kapitein *Ponthus*, naar de papieren werd gevraagd. De beide Belgen deden den kapitein opmerken, dat zij er geene behoefden, en de Hollanders vertoonden hunne paspoorten. In weerwil daarvan werden de vier personen gearresteerd, en des anderen daags onder met scherp gewapend geleide naar Brugge gevoerd, alwaar, door den regter van instructie onderzocht, de Belgen terstond in vrijheid werden gesteld, en de beide Hollanders naar de grenzen geleid.

— De heer *Hody*, welke in België aan het hoofd der policie is gesteld, behoort tot de warme revolutionaire partij. 's Mans benoeming wordt als eene toegefelijkheid aan deze partij aangemerkt.

Maandag is de heer *Ducpétiaux* voor den regter ter instructie verschenen, ten einde zich, omtrent het vestigen van de nationale associatie, te verantwoorden. Hetgeen hij gezegd heeft, schijnt dien magistraats-persoon voldaan te hebben.

NEDERLANDEN.

's Gravenhage, 9 *januarij*. Men verneemt, dat de twee bataljons grenadiers, die sedert eenigen tijd in deze residentie in garnizoen zijn geweest, aanstaanden Vrijdag naar de grenzen zullen vertrekken.

Men verzekert ook, dat bij het departement van oorlog de noodige maatregelen worden genomen, om, des noods, de mobiele schutterijen, binnen eenen zeer korten tijd op de been te brengen.

— Z. E. de minister van financiën heeft bepaald, dat de boeten ter zake van enkele policie, nationale militie, onderwijs, provinciale en plaatselijke reglementen, of keuren, dadelijk door de ontvangers der registratie aan de ontvangers der daarop regthebbende gemeenten zullen worden uitgekeerd, na aftrek van 5 pc., voor kosten van beheer.

— Bij missive van Z. Exc. den minister van financiën is het volgende aan de heeren gouverneurs der provinciën te kennen gegeven:

» Ter wegneming van den twijfel, ontstaan met betrekking tot den termijn, binnen welke de acten van in bewaargeving, volgens art. 979 van het burgerlijk wetboek, door notarissen op te maken, wegens de bij hen gedeponeerd wordende, olographische testamenten, ter registratie moeten worden aangeboden, heb ik de eer, u hoog edel gestr. te kennen te geven, dat die registratie eerst kan worden gevorderd gelijk met het gedeponeerde testament, en alzoo drie maanden na doode van den testateur, daar de acte van depôt, door de bepaling, voorkomende in art. 980 van hetzelve wetboek, zoodanig zamenhangt met het olographisch testament, dat deze vereenigde acten, voor de toepassing der wet op de registratie, met een testament voor notaris gepasseerd, zijn gelijk te stellen, en dienvolgens moet worden geacht te behooren tot de uiterste wilsbeschikking, opgenoemd in art. 21 der wet van 22 frimaire, 7de jaar.

» Ik verzoek u hoog edel gest. den inhoud dezer mede te deelen aan de ambtenaren der registratie in uw hoog edel gestr. gewest, ten einde deze de notarissen hiermede bekend maken, en zij zich overigens, ten ware eene vroegere registratie dier acten door de notarissen mogt worden verlangd, dienovereenkomstig zullen kunnen gedragen; terwijl het wel niet zal behoeven te worden aangemerkt, dat de notarissen deze acten van depôt, even als de voor hen gepasseerd wordende testamenten, in hun repertorium behooren [illegible]."

PARTICULIERE CORRESPONDENTIE. [illegible] postscriptum [illegible] over het tienjarig budget en het daarmede in verband staande monopolie der handelmaatschappij is gesproken, moet ik aanmerken, dat een van de hoogste rijksambtenaren, wiens stem in meer dan één opzigt ten deze bijzonderen invloed moet uitoefenen, *niet*, zoo als menigwerf ondersteld en ter kwader trouw uitgestrooid wordt, tot de ijverige voorstanders van het gedachte monopolie behoort; maar zich veeleer in eenen tegenovergestelden zin moet verklaard hebben, zoodat deze uitmuntende en geniale staatsman een regt op nieuwe bladeren in den lauwerkrans verwerft, dien de natie hem reeds verschuldigd is. — Daardoor dat sommige dagbladen ook de laatste mededeeling slechts *stuksgewijze* en met voorbijgang van hetgeen de handelmaatschappij betreft, hebben overgenomen, bewijzen zij zelve de gegrondheid van het ten hunnen opzigt vermelde. Ter eere van de drukpers van ons rijk, wil ik gaarne gelooven, dat zij zich niet zoude leenen, om valsche berigten te verspreiden; maar evenwel schijnen zij overgehaald, om het onderwerp zoo weinig mogelijk of in 't geheel niet ter sprake te brengen. Alleen zoo laat het zich verklaren, waarom zij, terwijl hunne wijde kolommen zoo veel beuzelachtigs bevatten, berigten van zoo hoogstgewigtigen

aard niet overnemen, zelfs niet met de geliefkoosde voorwaarde: wij geven het, voor hetgeen het is, enz.

» Dit neemt niet weg, dat enkele handelaren al meer en meer onderrigt worden, en, zonder veel opzien te verwekken, ook aan hunne zijde bedacht zijn, zich tegen alle gevolgen in tijds te vrijwaren.

» In onze staatkundige aangelegenheden is geen nieuws van eenig belang, waaruit zich laat opmaken, dat de *definitieve afdoening* niet zoo spoedig op handen is, al worden ook, volgens sommige couranten, hier en elders weddingschappen aangegaan, dat de geheele zaak met primo maart zal vergeten zijn. Alhoewel men niet in het minste vreest, dat de Fransche kamer der gedeputeerden zich nopens de Belgische kwestie in eenen bepaald vijandelijken zin zal uitlaten, en evenmin, dat de goede verstandhouding tusschen Frankrijk en de overige groote mogendheden zal verbroken worden, zoo is het niettemin waarschijnlijk, dat de diplomatie, de beurzen en de dagbladen zich nog gedurende eenigen tijd aan de werkzaamheden, speculatiën, mededeelingen, gissingen en redeneringen zullen vergasten, waartoe het onderwerp sedert een achttal jaren zoo ruime stof heeft opgeleverd, zonder daarom als volstrekt uitgeput te mogen beschouwd worden."

Arnhem, 11 *januarij*. Men schrijft ons uit 's Gravenhage, dat de regering, bij al de troepen-bewegingen in België, raadzaam gevonden heeft de grenadier-bataljons naar het leger te doen vertrekken. Den 10den was hunne marsch-order reeds geteekend, en hun vertrek op heden bepaald. De prins en de officieren van den staf hebben zich onverwacht naar het hoofdkwartier begeven.

— Het zal ons kunstminnend publiek voorzeker aangenaam zijn te vernemen, dat de algemeen met roem bekende cantatrice, mevrouw *Fink-Lohr*, zich aanstaanden donderdag alhier op het concert van St. Cecilia zal doen hooren, gelijk ook de heer *van Gelder*, die vroeger ter dezer stede reeds proeven van zijne bekwaamheid als violoncellist heeft gegeven.

BEURSBERIGT.

AMSTERDAM, den 10 Januarij.

Het berigt, dat ook van onzen kant eenige militaire maatregelen tot voorzorg schijnen genomen te zullen worden, had aanvankelijk op de markt in Hollandsche fondsen eenen ongunstiger invloed. Integralen werden tot $54\frac{1}{8}$, en Kansbiljetten tot $f25\frac{1}{8}$ verhandeld, doch, ten gevolge van eenen vrij beduidenden inkoop, zoo men zegt, op hooger prijzen van Londen van ll. Maandag per koerier ontvangen, nam de beurs eene geheel tegenovergestelde wending, en blijven beide ten slotte, niettegenstaande even belangrijke verkoopen, zelfs nog hooger dan gisteren; de omzet daarin was zeer uitgebreid, de overige binnenlandsche fondsen waren mede in den beginne iets flaauwer, doch blijven weder geheel als gisteren. In Aandeelen Handel-Maatschappij was mede vrij veel handel, in het begin der beurs daalde dezelve een oogenblik op 173, doch door de vastere houding der andere binnenlandsche fondsen, herstelde ook zij zich weder, en blijven $173\frac{7}{8}$ à 174.

Van buitenlandsche fondsen was de aandacht, voornamelijk op Columbianen, gevestigd; ook daarin werd eenen belangrijken inkoop, mede zoo men zegt, ten gevolge van een williger merk van Londen, bewerkstelligd, geopend op $16\frac{7}{8}$, klom de prijs tot $17\frac{7}{16}$, en blijft $17\frac{3}{8}$; derzelver Coupons waren mede, bij veel handel, tot verhoogden prijs gevraagd. Ardoins, hoewel onveranderd van Parijs komende, waren, bij minder handel, iets flaauwer; alle overige, welke ook aanvankelijk iets meer aangeboden waren, blijven ten slotte weder vast op hunne vorige prijzen.

Columbia 2de Leening, à 100 pond, $16\frac{7}{8}$, $17\frac{7}{16}$, $\frac{3}{8}$. Dito à 250 pond $15\frac{7}{8}$ à $16\frac{1}{8}$. Griekenland blaauwe à 300 pond, $13\frac{13}{16}$, $\frac{7}{8}$; Coupons Columbia onbepaald $f3\frac{11}{16}$, 4. Dito enkelde $f3\frac{3}{4}$, 4. Dito Griekenland blaauwe onbepaald $f2\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$. Dito Peru $f2\frac{1}{4}$. Dito Ardoins November 1837, Mei en November 1838, $11\frac{3}{4}$, $12\frac{1}{8}$.

Prijs van het Geld. Beleening 3. Prolongatie $2\frac{1}{2}$, $\frac{3}{4}$. Wissel-Disconto $2\frac{1}{2}$ pCt.

Prijs ten 5 *ure.* Integralen $54\frac{7}{16}$ Kansbiljetten $f25\frac{1}{2}$ à $\frac{9}{16}$ Handelmaatschappij $173\frac{7}{8}$ à 174. Ardoins à 85 pond 17.

Mengelwerk.

Nationale schuld of nationaal vermogen, zegen of vloek?

(*Vervolg van* N°. 6).

Het mag, tot op een zeker punt; waar zijn, » dat de staat niet, gelijk de particulier, zijne uitgaven naar zijne middelen, *maar integendeel zijne middelen naar zijne* (*benoodigde*) *uitgaven* regelt." Daarom worden ook in de constitutionele staten door de volksvertegenwoordigers *eerst* de uitgaven en vervolgens de middelen tot voorziening daarin bediscutieërd; minder juist echter is de onmiddellijk volgende aanmerking: » gevolgelijk kan de staat niet gezegd worden *armer* te zijn, wanneer hij *meer*, of *rijker*, wanneer hij *minder* uitgaven heeft te doen." Volgens dit axioma zou de geldelijke gesteldheid van alle staten onder alle omstandigheden dezelfde blijven, mits slechts, door welke middelen dan ook, in de uitgaven kan worden voorzien. Ten onregte zou men dan beweren: dat de financiën van Noord-America, dat schier verlegen is hoe het zijne inkomsten zal besteden, beter gesteld zijn dan die van eenige Zuid-Amerikaansche staten, die in nog veel grootere verlegenheid verkeeren, hoedanig de inkomsten tot de vereischte hoogte op te voeren; ten onregte ook zou in dit geval aan de schuldbekentenissen van een land de voorkeur worden gegeven boven die van een ander. » De besturende magt *moet*" — zoo gaat men voort, — » wanneer buitengewone omstandigheden buitengewone uitgaven vereischen, het vermogen van den staat, (dat is *inkomsten of ontvangsten*) tot het bedrag van de (benoodigde) uitgaven opvoeren." Zij *moet*, — maar *kan* zij het ook? Neen, zij kan het niet.

Ten bewijze strekt, dat, toen in de jaren 1831 tot 1833 buitengewone omstandigheden (zelfs niet eens zeer aanzienlijke) buitengewone uitgaven vereischten, geen een van alle staten van het vaste land tot verhooging van belastingen, maar allen tot nieuwe leeningen, derhalve tot een kunstig middel, besloten. Gelukkig hielden die buitengewone omstandigheden voor de meeste staten spoedig op; maar indien zij langer bestaan en de staten telkens tot dit zelfde middel (nieuwe leeningen) toevlugt genomen hadden, zou dan niet het kwaad al meer en meer verergerd zijn? Door gestadig nieuwe leeningen kan, wel is waar, de balans vereffend, het bedrag der inkomsten, (*zoo men de opbrengst van de leeningen daaronder begrijpt*) tot het bedrag der uitgaven, hoe hoog dan ook, opgevoerd worden. Maar hoe dan, als de nieuwe leeningen eenmaal geen koopers vinden? De staat kan immers de kapitalisten niet dwingen, ze te koopen. Heeft niet de minister van financiën in het rijkste land der wereld, Frankrijk, in het jaar 1831, dus naauwelijks één jaar nadat de rust van Europa eenige schokken had geleden, luide verklaard, dat er geen aanbod voor eene nieuwe leening te verkrijgen, en het nog zeer twijfelachtig was, of in de betaling der *jouissance* voor het loopende semester kon voorzien worden? Was niet op dit zelfde tijdstip eene andere groote mogendheid in zoo mogelijk nog grootere verlegenheid? Heeft men niet te Berlijn en Frankfort aan den Mein nu met gespannen verwachting, gelijk een vonnis voor leven of dood, den renbode verbeid, die het berigt moest aanbrengen, of de kort daarop verschenen interest-coupon al dan niet zou kunnen betaald worden? Waren het niet gelukkige toevalligheden, die de redding destijds te weeg bragten? Zal niet vroeg of laat gelijke verlegenheid moeten ontstaan in alle huishoudingen — van particulier of staat — waar op het gevaarlijke kredietstelsel gebouwd wordt? Is niet in zoo verre tusschen den particulier en den staat wel degelijk veel overeenkomst? Is niet bij beiden de uitkomst gelijk, indien de leeningen eenmaal volstrekt niet kunnen geplaatst worden? Niet overal en ten allen tijde openen de kapitalisten hunne beurzen, gelijk veelal in Engeland is geschied, uit vaderlandsliefde; niet altijd komt op het gevaarlijkste oogenblik een gunstige wind, om het schip van den dreigenden ondergang te redden? Zal bij ontstentenis van het eene en het andere het geprezene stelsel nog vol te houden zijn? of zal niet veeleer één dag het kunstgebouw van vele jaren omverwerpen, en de welvaart van het rijk onder zijnen puinhoop begraven? — » Nog blijft in het ergste geval het middel eener gedwongene heffing," zal men zeggen. Maar laat zich dit middel twee, drie, zes keeren herhalen? Toch zoude de besturende magt, na hetzelve *eenmaal* ernstig gebezigd te hebben, *ook vervolgens* daartoe moeten besluiten, want eene gedwongene heffing maakt de vrijwillige leeningen onmogelijk. Men kan de leening, bekend onder den naam van » oorlogslasten" niet ten bewijze van het tegendeel aanvoeren; dit was eene, in vergelijking met de middelen van het land, *onbeduidende* heffing, en evenwel waren het ook weder gelukkige *toevalligheden* (de mindere vrees voor oorlog, de levendige deelneming van Engeland, Duitschland, enz.) die tot de gereede plaatsing der kort daarop gevolgde gewone leeningen aanleiding gaven. Niets ter wereld vermindert het algemeene vermogen, de waarde van landerijen, gebouwen, meubelen, kortom van elke soort van eigendom (behalve edele metalen) zoo schrikbaar, als eene gedwongene heffing, vermits doorgaans het meest *die* ingezetenen daarbij betrokken worden, die, zonder parate geldmiddelen zijnde, tot verkoop van het een of het andere voorwerp moeten besluiten, en de concurrentie van koopers in dezelfde mate vermindert als die van de verkoopers toeneemt. Daarom wordt het land door zoodanigen maatregel verzwakt, als ware het onzenuwd, en kan vervolgens geene vrijwillige leening meer opnemen. Denkt aan de gesteldheid van Oostenrijk in de oorlogsjaren! Ziet op Spanje! Niet de verwoestende burger-oorlog alleen heeft de financiën zoodanig ondermijnt, hij heeft slechts de onvermijdelijke oplossing bespoedigd!

Nu moge men in nog zoo vele wijsgeerige en voorzeker belangwekkende beschouwingen nopens de juiste benaming van de schuld (wij wagen schier niet meer te zeggen *staatschuld*) treden, onze wederpartij moge de *inschrijvingen op het grootboek nationaal vermogen* noemen, het blijft daarom niet minder eene bedenkelijke waarheid, » dat het rijk of de staat — dat de gezamenlijke ingezetenen — in de daaruit voortspruitende verpligtingen (interest-betaling, aflossing van kapitaal enz.) voorzien en elk lid van den staat daartoe *evenzeer als tot dekking van alle andere* LASTEN *van den staat* bijdragen moet. Ware *nationale schuld* inderdaad synoniem met nationaal vermogen, zoo zouden ook *alle andere lasten*, als jaarwedden, pensioenen, ondersteuningen enz. *baten* voor de natie zijn, en de oppositie in alle landen, aan haar hoofd de schrander HUME, zou zich door het gestadig verzetten tegen de opklimming dier baten hoogst belagchelijk maken. Zonderling ware het dan ook, dat *alle volken* in denzelfden waan verkeeren, dat *zij allen* de administratie gaarne zoo veel mogelijk vereenvoudigd en eenen ambtenaar liever met tien, dan met vijftig duizend gulden uit s' rijks middelen bezoldigd zien!

» Maar," zal men zeggen, » door de bekentenis, dat schier alle staten in de jaren 1831 tot 1833 tot nieuwe leeningen genoodzaakt waren toevlugt te nemen, wordt de onvermijdelijkheid van dit middel erkend!" Wel degelijk, echter onder voorwaarde, dat het *op den duur* niet kan worden volgehouden; dat derhalve slechts *in het uiterste geval* daartoe mag worden overgegaan, en zoo als dan werkelijk door de groote mogendheden van Europa geschiedt, al het mogelijke moet worden beproefd en in het werk gesteld, om de noodzakelijkheid voor te komen. — De geneesheer mag in bedenkelijke ziekten eene matige hoeveelheid vergif voorschrijven, dit gevaarlijke middel echter niet telkens en ligzinnig herhalen, zonder gevaar van juist datgene te bewerken wat hij wil verhoeden.

Men snoeft zoo zeer op de uitkomsten in Engeland. Maar is de gesteldheid van dit rijk dan werkelijk zoo benijdenswaardig? Er zijn beroemde staatsmannen, die het tegendeel beweren; die — men noeme het bekrompenheid van zienswijze — door het overgroot getal van armen en het beeld van zieltogenden uit honger en gebrek, die men alleen in dit geprezen land vindt, verschrikt worden. — Men geeft ons eenen volzin uit den *Morning-post* te lezen, die allerhevigst tegen het — volgens onze zienswijze door de staatsschuld geboden — bezuinigingsstelsel te velde trekt; maar, naardien mannen van zoo verschillende staatkundige denkwijze, als PEEL en WELLINGTON, STANLEY, GREY, RUSSEL en O'CONNELL zich nopens dit stelsel vereenigen, zoo moet — de *Morning-post* en onze geachte tegenstander vergeven ons de aanmerking! — waarschijnlijk gegronde aanleiding of noodzakelijkheid tot instandhouding van zoodanig bezuinigingsstelsel

gezonheden zijn. Waarom geeft de *Morning-post* niet tevens de middelen op, door welke de door haar gewenschte grootere uitgaven gedekt kunnen worden? Omdat er slechts twee zulke middelen bekend zijn: *verhooging van belastingen* of *nieuwe leeningen*, die beiden door geheel de drie koningrijken den hevigsten tegenstand zouden ontmoeten. — Leest toch ook den *Courier*, een niet minder geacht Engelsch dagblad, met betrekking tot de graanwetten, deze levenskwestie in Engeland! Waarom kunnen de harde bepalingen dier wetten niet opgeheven of gematigd worden? Omdat de ophrenget der landerijen, de grondslag voor de waarde van de meeste andere soorten van eigendom, op eene kunstmatige hoogte moet worden gehouden; omdat, zoodra alles uit den tegenwoordigen *gespannen* toestand tot eenen natuurlijken terugkeert, met uitzondering alleen met van het onbewegbaar cijfer van de staatsschuld, in de behoefte van deze bezwaarlijk meer zal voorzien kunnen worden; omdat dan het lang gevreesde oogenblik der oplossing zou genaderd zijn. Men zoude ook hier weder oppervlakkigheid kunnen verwijten, omdat er in weinige woorden gezegd wordt, wat de Engelsche statistieke en financiële schrijvers geheele folianten waardig keuren; echter bevatten de woorden desweege niet minder waarheid.

Het is misschien niet ongepast, hier aan te merken, dat beschermende en prohibitive wetten ... om van de veel hooger dan in de aangrenzende landen opgedreven belastingen. Men beseft dus niet den zamenhang van zaken, of vervalt in weerspraak met zich zelven, indien men, gelijk sommige schrijvers, de gestadige vermeerdering van staatsschuld en belastingen voorstaat en evenwel de graanwetten, enz. bestrijdt. Indien het bestaan van deze laatste een druk voor de natie, en thans voor de weinig bemiddelde klasse is, zoo ligt daarin slechts een nieuw argument tegen het schuldvermeerderings-stelsel.

(*Vervolg en slot in een volgend nommer.*)

Marktprijzen te Arnhem.

Vrijdag 11 Januarij 1839.

Oude Weit van *f* 00,00 tot *f* 00,00; *Nieuwe Weit* van 1838 van *f* 9,50 tot *f* 12,50; *Rogge* van *f* 6,80 tot *f* 7,80; *Boekweit* van *f* 4,80 tot *f* 5,40; *Gerst* *f* 4,00 tot 4,60; *Voerhaver* van *f* 2,20 tot *f* 2,60; *Paardenboonen* van *f* 5,00 tot *f* 5,50; *Graauwe Erwten* van *f* 0,00 tot *f* 0,00; *Groene Erwten* van *f* 6,25 tot *f* 9,25; *Geele Erwten* van van *f* 0,00 tot *f* 0,00; *Aardappelen* van *f* 1,30 tot *f* 2,00; *Boter* van *f* 0,60 tot *f* 0,70 het pond.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 10 Jan. 3 El 3 Palm 0 Duim; gewassen 65 Duim; gevallen 0 D.
Den 11 Jan. 3 El 7 Palm 2 Duim; gewassen 42 Duim; gevallen 0 D.

Advertentiën.

VERKOOPING.

J. A. VAN MANEN, Notaris te *Nijmegen*, is voornemens, om, ten verzoeke van den Heer *J. VAN DER HEIJDEN* qq. wonende te *Nijmegen*, te laten inzetten in het openbaar, met hoogen, ten huize van *ZEGER BEKKER* te *Lent*, bij *Nijmegen*, op Woensdag den 23sten Januarij 1839, om op den 6den Februarij daaraanvolgende finaal te worden verkocht, telken reize te beginnen des voormiddags ten 11 uren:

1°. De FABRIEK VAN ZEEDIJKSTEENEN en andere Voorwerpen, bestaande in eene uitgestrekte, zeer goed ingerigte, en zeer gunstig gelegene STEENBAKKERIJ, voorzien van zeer ruime OVENS; zeer groote, ruime, met Pannen bedekte LOODSEN; eene groote WONING met SCHUUR en STAL, twee ARBEIDERS-WONINGEN. — Voorts een ongemeen ruim, en voor weinige jaren nieuw en solide opgebouwd LOKAAL met Verdiepingen, waarin zeer kostbare ingerigte MECHANISCHE WERKTUIGEN, tot vorming van Zeedijk-, glooijingen, gewone Metsel- en andere Steenen, welke spoediger, met minder onkosten, en beter kunnen worden vervaardigd; — met den GROND, in den jare 1830 voor den tijd van 99 achtereenvolgende jaren in Erfpacht verkregen, zijnde UITERWAARDS-LAND, gelegen aan de Rivier de Waal, onder *Gent*, in de *Overbetrwe*, ruim 1 uur van de Stad *Nijmegen*, bekend op den Kadastralen perceelsgewijzen Leggers van *Gent*, Sectie B, No. 126, 127, 128 en 129, als groot zijnde de platte grond 7 Bunders, 48 Roeden en 70 Ellen.

2°. Eene SCHULDBEKENTENIS, ten laste van den ... *JOHANNES CHRISTIAAN* ... *HOORMAN*, te *Gent* voornoemd, in hoofdsom groot *f* ...500, rentende vijf ten honderd in het jaar, — met speciaal HYPOTHEEK van Huis en Land aldaar.

De Fabriek, *cum annexis*, kan worden bezigtigd drie dagen voor de provisionele toewijzing ... de voorwaarden van verkoop en bewijzen van eigendom zullen mede, op gemelde drie dagen ... worden ingezien en gelezen ten kantore van den Notaris *VAN MANEN*, te *Nijmegen* ...

En dient verder tot narigt dat, ten dage van de definitieve toewijzing, de voorhanden zijnde steenen zullen worden verkocht in kavelingen, behoorlijk genommerd.

† † † Mr. *N. G. FRANCKEN*, Notaris te *Elst*, zal, op Woensdag den 23sten Januarij 1839, des voormiddags ten 10 ure, ten huize van den Kastelein *J. DE BRUIN*, aan *de Praast*, onder *Mijnerswijk*, in het openbaar, voor 3 en 6 jaren verhuren:

1°. Het zeer aangenaam, wel ter neering zijnde, watervrij, aan den grooten weg onder *Elden* gelegen LOGEMENT, *het Zwaantje* genaamd, voorzien van onderscheidene ruime, zoo BOVEN- als BENEDEN-VERTREKKEN, waaronder eene groote ZAAL, wijders KEUKEN, KELDERS, GROND-POMP, ACHTERHUIS met STALLING, eene hechte ruime SCHUUR, wijders TUINEN, BOOMGAARD, WEI- en BOUWLAND, zamen groot 4 Bunders, 55 Roeden en 30 Ellen; en

2°. een nabij gelegen UITERWAARD, *op het Griet*, onder *Malburgen*, groot 4 Bunders, 26 Roeden en 30 Ellen.

† † † De VASTE GOEDEREN te *Nijkerk*, op den 3den dezer bij inzet geveild, zijn met de hoogingen gebragt:

1°.	De ... TUIN, en EKE, op	[illegible]
2°.	Het *Slangenland*, op	» 1,550.
3°.	*Vorsselerspol*, op	» 1,600.
4°.	De *Laarkamp*, op	» 1,300.
5°.	Het *Brakeltje*, op	» 1,050.
6°.	De BOOMGAARD, op	» 1,300.
7°.	Het HUIS c. a. op *'t Vetkamp*, op	» 2,500.
8°.	Het HUIS in 't Kerkstraatje	» 300.
9°.	De BAKKERIJ c. a. in de Holkerstraat	» 1,100.

De FINALE VERKOOP dezer Perceelen zal plaats hebben op den 17den Januarij 1839, des avonds om 7 uur, te *Nijkerk*, in den *Gouden Leeuw*, terwijl inmiddels inzage der koops-voorwaarden en der bewijzen van eigendom kan verkregen worden ten kantore van den Notaris *COLENBRANDER* te *Nijkerk*, door wien ook, op vrachtvrije aanvragen, nadere inlichtingen worden gegeven.

† † † Mr. *J. NIJHOFF*, Notaris, residerende te *Arnhem*, zal op den 26den dezer, des morgens ten 10 ure, in de herberg *op Doorwerth*, publiek verkoopen 5 groote perceelen SCHELHOUT en 20 perceelen TABAKSHOUT; een en ander afgebaakt in de Bosschen van die Heerlijkheid, en bij biljetten nader aangeduid.

Zeer aanzienlijke Verkooping.

DE RENTMEESTER te *Wadenoijen* zal, op *Donderdag* ... 700 stuks BEUKEN- en ESSENBOOMEN; en op *Vrijdag daaraanvolgende* ruim 700 stuks EIKENBOOMEN, meestal uitmuntend geschikt tot BERGROEDEN: hebbende alle deze Boomen eene dikte van 7 tot 4 palmen middellijn. De nabijheid der rivier *de Waal* en *de Linge* maakt het vervoer zeer gemakkelijk.

Deze Boomen zullen eerst in perceelen en daarna *de Beuken*, *de Essen* en *de Eiken* elk in eene afzonderlijke massa worden geveild.

† † † Ik verwittig mijne geëerde Begunstigers, dat ik wederom eene lading allerbeste ROER-STEENKOLEN en GRUIS heb ontvangen, en tot billijken prijs, zoo uit het Schip als Pakhuis, zal verkoopen. — *HAAS*, *Bakkerstraat*, No. 113.

† † † Daar het VENNOOTSCHAP van *HOFFMAN HESSELINK EN COMP.*, te WIJNEN, met wie ik sedert vier en twintig jaren als deelgenoot dien Handel gedreven heb, ... ontbonden is, en gezegde firma opgehouden heeft te bestaan, beveel ik dien Handel, *thans voor mijne eigene rekening voortzettende*, den begunstigers der genoemde Firma gunstig aan, zullende ik voortgaan in alles eene prompte en civiele bediening te geven, als ik gewoon was tijdens mijne associatie met mijnen Schoonvader, den Heer *W. F. HESSELINK*.

Het kantoor wordt gehouden ten mijnen huize op *het Schipstoel*.

Zutphen, den 3den Januarij 1839.

P. VAN DER MEULEN.

† † † *DIEFENTHAL*, uit het Koningrijk *Wurtemberg*, ... is in het *Hôtel der Nederlanden* bij *J. ROBERT*, tot Maandag den 14den dezer, met een UITMUNTEND ASSORTIMENT van BRILLEN-GLAZEN, zoowel voor zwakke als bijziende oogen.

Arnhem, den 10den Januarij 1839.

De Tandmeester,

LEHMAN JOSEPH SON,

Zal, tot den 19den Januarij, te *Zutphen* logeeren bij den Heer *ZEECK*, in *de Keizerskroon* aldaar, en later te *Arnhem* bij den Heer *J. ROBERT*, in het *Hôtel der Nederlanden*.

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.